

DIE ROEPING VAN 'N PROFEET

Les 2 vir 10 Oktober, 2026

“Daarop hoor ek die
stem van die Here wat
sê: ‘Wie sal Ek stuur?
En wie sal vir ons gaan?’
Toe antwoord ek: “Hier
is ek, stuur my”
(Jesaja 6:8)

Daar is ongeveer 1,900 jaar tussen Abraham (die eerste profeet van die Ou Testament) en Johannes die Doper (die eerste profeet van die Nuwe Testament).

Die eerste het die verbond deur die “saad” aangekondig. Die tweede het die aankoms van die “saad” (Jesus) aangekondig, wat die beloofde verbond sou vervul.

Intussen is ander profete geroep om die mense se gemeenskap met God te herstel en die Messiaanse verwagting te handhaaf. Sommige het selfs die presiese tyd van die Messias se aankoms aangekondig.

Hoe is hierdie profete gekies? Hoe het hulle op hul profetiese roeping gereageer?

ABRAHAM
19de eeu
v.C.

**JOHANNES
DIE DOPER**
1ste eeu n.C.

Abraham: Die profeet van die verbond

Elia: Die profeet van herstel

Jesaja: Die Messiaanse profeet

Daniël: Die profeet van die toekoms

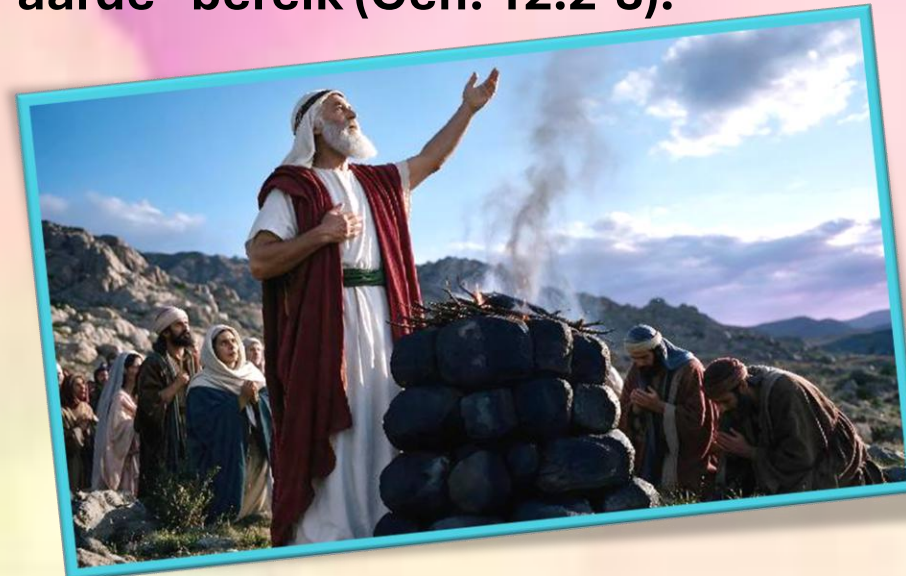
Johannes die Doper: Die voorloperprofeet

ABRAHAM: DIE PROFEET VAN DIE VERBOND

"Die Here het vir Abram gesê: 'Gaan weg uit jou land, weg van jou familie en jou ouerhuis, na die land wat Ek jou sal wys.'" (Genesis 12:1)

Abraham is die eerste persoon in die Bybel wat 'n "profeet" genoem word (Gen. 20:7). Hy is direk deur God geroep en gevra om die afgodery en immoraliteit wat hom omring het te laat vaar om na 'n onbekende plek te trek (Gen. 12:1).

Saam met die roeping het verskeie beloftes gekom. Hy sou God se seën ontvang, hy sou deur God verhef word en deur hom sou God se seën "al die geslagte van die aarde" bereik (Gen. 12:2-3).

Hoe het hy op die roeping gereageer? "Deur die geloof het Abraham, toe hy geroep is, gehoorsaam weggetrek na die plek wat hy as 'n erfenis sou ontvang; en hy het weggetrek sonder om te weet waar hy sou kom." (Hebreërs 11:8).

As 'n profeet is Abraham nie geroep om 'n dreigende ramp aan te kondig nie, maar om die ware God bekend te maak en om die belofte van verlossing deur die Messias te openbaar.

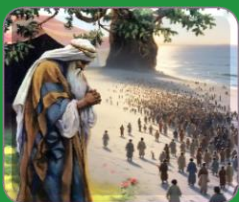
ABRAHAM: DIE PROFEET VAN DIE VERBOND

"Die Here het vir Abram gesê: 'Gaan weg uit jou land, weg van jou familie en jou ouerhuis, na die land wat Ek jou sal wys.'" (Genesis 12:1)

Tydens sy verblyf in Kanaän het Abraham (wie se oorspronklike naam Abram was) verskeie ontmoetings met God gehad waarin hy verskeie boodskappe ontvang het:

In Sigem is aan hom belowe dat sy nageslag die land Kanaän sou beërwe (Gen. 12:6-7).

By Bet-El het God Sy verbond hernu en vir hom gesê dat sy nageslag soos "die stof van die aarde" sou wees (Gen. 13:14-18).

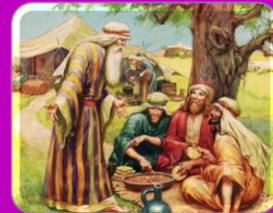
By Mamre is hy verseker dat sy nageslag so talryk soos die sterre sou wees. "Hy het die Here geglo, en Hy het dit vir hom as geregtigheid toegereken" (Gen. 15:1-6 AFR20).

Op daardie einste oomblik het God 'n verbond met Abram gesluit, d.m.v. die offerandes (Gen. 15:7-21).

God het Abram en Sarai se name verander en hom verseker dat sy nageslag deur Sara se seun sou wees (Gen. 17:1-8, 15-16).

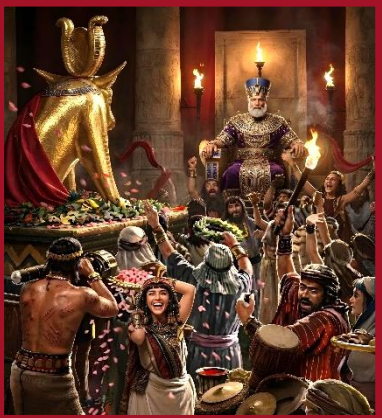
God het fisies aan Abraham verskyn, saam met twee engele, en die geboorte van Isak aangekondig (Gen. 18:1-2, 10).

God het Abraham gevra om sy seun Isak te offer. Deur 'n offer in die plek van Isak te voorsien, is die groot plan van verlossing aan hom geopenbaar (Gen. 22:1-3, 9-13).

ELIA: DIE PROFEET VAN HERSTEL

"Jy stel sowaar nou jou vertroue op Egipte, hierdie geknakte rietstaf wat in 'n mens se handpalm steek en dit deurboor wanneer jy daarop leun. So is die farao, die koning van Egipte, vir almal wat op hom vertrou."
(2 Konings 18:21, AFR20)

Agab en Isebel het die nasie Israel in 'n ernstige afvalligheid gelei. Slegs 'n paar mense het God gedien; die res het Baäl, Asjera en ander gode aanbid. In daardie konteks het God die profeet Elia geroep om sy verhouding met die uitverkore volk te herstel
(1 Konings 17:1).

Na etlike jare van droogte het Elia Israel na die berg Karmel ontbied om hulle aan te moedig om na God terug te keer, maar hulle het nie gereageer nie (1 Konings 18:21). Dit het 'n wonderwerk geverg vir hulle om die ware God te herken (1 Konings 18:30-39). Die boodskap van die profeet Elia – om afgodery te laat vaar en na God te draai – sal weer met krag verkondig word voor die Wederkoms. Die hoofdoel daarvan: om die familiealtaar te herstel (Maleagi 4:5-6). Deur die familie sal aanbidding herstel word in kerke, gemeenskappe en nasies. Wie sal hierdie werk volbring? Ons is die Elia wat die samelewing vandag nodig het.

JESAJA: DIE MESSIAANSE PROFEET

"Ons almal het soos kleinvee gedwaal, elkeen van ons het sy eie koers ingeslaan; maar die Here het ons almal se sondeskuld op Hom laat neerkom." (Jesaja 53:6, AFR20)

Jesaja is geroep om die mense te vra om hul sonde te erken en God se vergifnis te aanvaar (Jes. 1:18).

Toe Koning Ussia sterf, het Jesaja 'n indrukwekkende visioen ontvang wat hy gedurende sy bediening sou onthou. God was in Sy heilige Tempel en terwyl die deurkosyne gebewe het, het die profeet se hart gebewe weens sy eie onwaardigheid (Jes. 6:1-5).

Nadat hy vergewe is, kon hy sonder vrees God se boodskap verkondig: "Hier is Ek, stuur my" (Jes. 6:6-8).

Sy lang bediening het nie net die oproep tot bekering ingesluit nie, maar hy het veral die werk van Jesus, die Messias, se doel en sending voorspel.

Dit is geen verrassing dat die boek Jesaja "die proto-evangelie" genoem word (dit wil sê, die Evangelie voor die Evangelie).

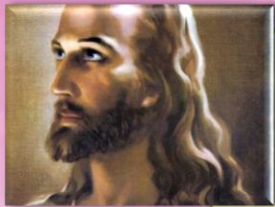

JESAJA: DIE MESSIAANSE PROFEET

"Ons almal het soos kleinvee gedwaal, elkeen van ons het sy eie koers ingeslaan; maar die Here het ons almal se sondeskuld op Hom laat neerkom." (Jesaja 53:6, AFR20)

Hoofstuk 53 van Jesaja bevat 'n verduideliking in die fynste besonderhede van die verlossingsplan wat deur Jesus uitgevoer is:

Sy aantrekkingskrag was nie fisies nie, maar geestelik (v. 2)

Hy was verag, gebroke en verwerp (v. 3)

Alhoewel Hy menigtes genees het, het hulle Hom nie aanvaar nie (v. 4)

Deur Sy dood aan die kruis voorsien Hy ons van verlossing (v. 5)

God het al ons sondes op Hom gelê (v. 6)

Hy het Homself nie voor Sy beskuldigers verdedig nie (v. 7)

Hy is verhoor en ter dood veroordeel (v. 8)

Hy is by die rykes begrawe (v. 9a)

Hy het nooit gesondig nie (v. 9b)

Hy het weer opgestaan na sy soendood (v. 10)

Eendag sal diegene wat Hy verlos het saam met Hom lewe (v. 11)

Intussen tree Hy steeds vir ons in (v. 12)

DANIËL: DIE PROFEET VAN DIE TOEKOMS

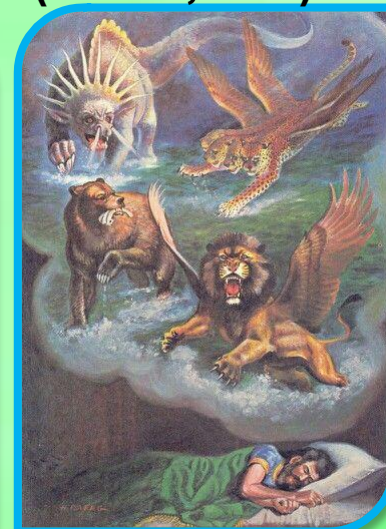
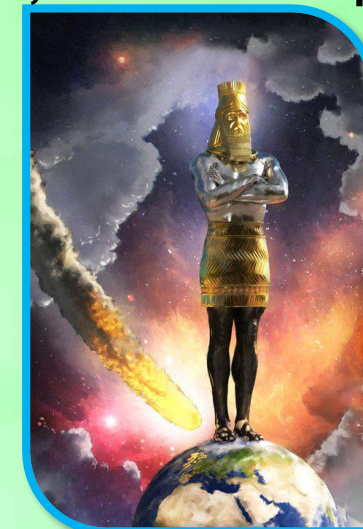
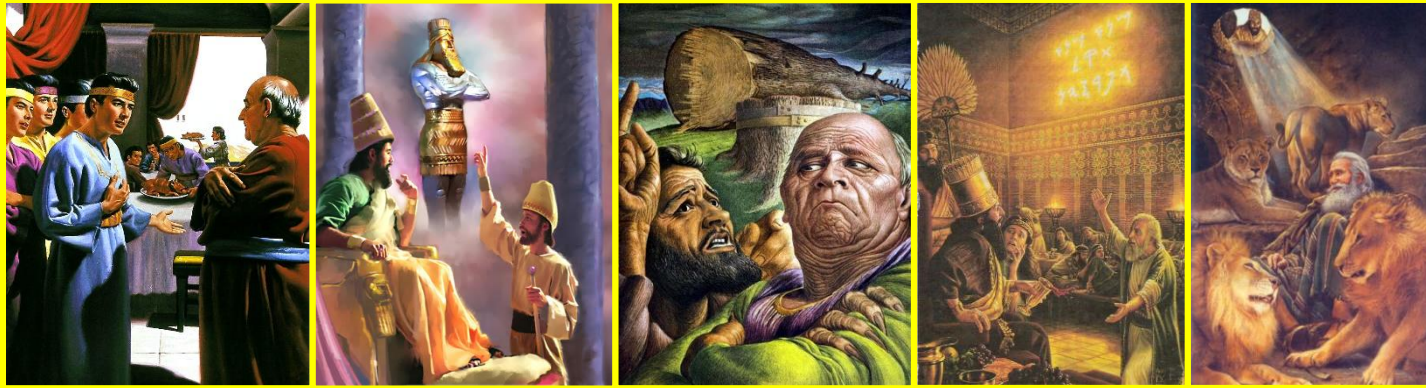
"Daar is egter 'n God in die hemel wat geheime openbaar, en Hy het aan u koning Nebukadneser, bekend gemaak wat aan die einde van die dae sal gebeur." (Daniël 2:28a)

Van die begin af was Daniël bekend vir sy getrouheid. Hy was getrou in sy dieet (Dan. 1:8); hy was getrou in die verheerliking van God (Dan. 2:27-30); hy was getrou in die voorspelling van onheil vir Nebukadnesar (Dan. 4:19); hy was getrou in die veroordeling van Belsasar se sonde (Dan. 5:22-23); hy was getrou in sy gebedslewe (Dan. 6:10).

Benewens die boodskap wat hy met sy eie lewe gegee het, is hy geroep om die opkoms en ondergang van die groot wêreldryke aan te kondig. Babilon, Persië, Griekeland, Rome en Europa (Dan. 2, 7-12).

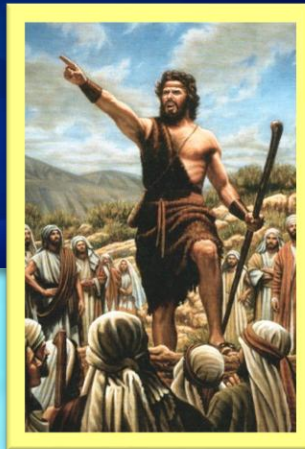
Vermeng met die profesieë van die ryke, het Daniël die Oordeel aangekondig (Dan. 7:9-10) en die presiese tyd van Jesus se eerste koms (Dan. 9:24-27).

Sy profesieë help ons vandag om die vervulling te verkondig van die deel wat nog vervul moet word; die koms van die Koninkryk van God (Dan. 2:44; 7:27).

JOHANNES DIE DOPER: DIE VOORLOPERPROFEET

"Hy antwoord toe, 'Ek is die stem van een wat uitroep in die woestyn: 'Maak die pad van die Here reguit!'" (Joh. 1:23, AFR20)

Soos die ander profete soos Samuel of Jeremia, is Johannes afgesonder selfs voor sy geboorte. Hy is geroep om die werk van Elia te doen, as 'n voorloper van die Messias (Luk. 1:13-17).

Sy streng afgesonderde lewe, en sy oortuiging om sonde te verklaar en dringende bekering op te roep, het daartoe gelei dat baie gedoop is (Markus 1:4-6). Sy bediening het 'n keerpunt in Israel gemerk wat die duiwel slegs swak kon teenwerk, wat die profeet se dood veroorsaak het (Luk. 9:9).

Die werk van Johannes (wat ook die werk van Elia is) is nou ons werk. Ons word geroep om voor te berei vir die koms van Jesus deur aan almal die evangelie van bekering en verlossing deur die soendood van Jesus te verkondig.

Dis nie 'n maklike taak nie. Dit vereis getrouheid, oortuiging en toewyding. Sekuriteit word nie gewaarborg nie, maar die ewige lewe is (ons s'n, en dié van diegene wat die boodskap vandag aanvaar).

“Van besondere waarde vir God se kerk op aarde vandag, die bewakers van Sy wingerd, is die boodskappe van raad en vermaning wat deur die profete gegee is, wat Sy ewige doel namens die mensdom duidelik gemaak het. In die leringe van die profete word Sy liefde vir die verlore ras en Sy plan vir hulle redding duidelik geopenbaar. [...] En vandag is God se boodskap aan Sy kerk, aan hulle wat Sy wingerd soos getroue landbouers versorg, niks anders as wat deur die profeet van ouds uitgespreek is nie: “In dié dag sal daar wees ‘n wingerd van skuimende wyn – sing daarvan! Ek, die HERE, bewaak dit: elke oomblik sal Ek hom bevogtig; Ek sal hom nag en dag bewaak, sodat niks hom kan tref nie.” (Jesaja 27:2-3)”

EGW (Profete en Konings bl. 22)

BYLAE: DIE PROFETIESE ROEPING VAN ELLEN G. WHITE

Ellen Gould Harmon het haar eerste gesig in Desember 1844 ontvang, toe sy 17 jaar oud was. William Miller het die profesie van Daniël 6:14 tydens die wederkoms van Jesus in 1843 geïnterpreteer. Later is die datum van 22 Oktober 1844 vasgestel. Maar Jesus het nie gekom nie. In daardie konteks is Ellen 'n pad gewys wat van hierdie aarde na die hemelse Jerusalem lei, en die Adventiste-gelowiges was op pad na die Heilige Stad, gelei deur Jesus. As hulle oë op Jesus gevestig gebly het, het hulle langs die pad gevorder. As hulle weggekyk het, het hulle daarvan afgeval.

Met hierdie visioen het God gelowiges verseker dat hulle op die regte pad was. Alhoewel min aanvanklik vir Ellen geglo het, is sy uiteindelik as 'n profeet aanvaar. Haar boodskappe het die Adventiste van die begin af aangemoedig en gelei, en hulle doen dit vandag nogsteeds.

